

Vážené a milé sestry Sokolky,
Vážení a milí bratři Sokolové,

chci vás všechny tímto co nejsrdečněji přivítat na dnešním sokolském volejbalu, který se koná každé pondělí a zároveň na malém přípitku u příležitosti mého „nedávného“ narození.

Nebudu a ani nechci dlouho řečnit, dovoluji mi jen pár upřímných slov.

Je to jako včera, když jsem nastupoval do úřadu na Generálním konzulátu v Mnichově. Dny ubíhaly a já se prostřednictvím jednoho setkání na Českých Centrech dostal ke kontaktu na vás a dostal jsem nabídku : „... přijď si s námi zahrát volejbal, hrajeme každé pondělí...“, kterou jsem s radostí přijal.

Dva a půl roku mého pobytu v Mnichově uběhlo jak voda a já se s velkou radostí, tak jako každé pondělí, ale i při jiných příležitostech, vždy s vámi setkávám. Dnes je to navíc při tomto přípitku k mému „malému životnímu jubileu“.

Jsem moc rád a vážím si upřímně toho, že jste mne přijali mezi sebe, že jsem se mohl stát členem týmu Sokola Mnichov. Poznal jsem tím nové lidi a nové kamarády... to je vždy příjemné, obzvláště, když je člověk na určitý čas svým způsobem mimo domov.

Vždycky jsem si přál, aby tato naše malá komunita lidí v zahraničí měla k sobě blízko, abychom si všichni užívali co nejvíce radostných chvil a při těch těžších si dokázali vzájemně pomoci.

Tak trochu si v této realitě určitým způsobem nahrazujeme v každodenním setkávání své nejbližší, které jsme někteří na určitý čas nechali doma. Upřímně nám všem tedy přeji co nejvíce příjemných chvil v těchto dobách, hlavně však co nejvíce zdraví, radosti, pohody a lásky.

Děkuji vám všem.

V Mnichově, dne 11.06.2012